

1999

WAENER JOSEF
STÝBLD MICHAL
WAGNEROVÁ JANA
VOLF LIBOR
BAROŇ IVO
DOBEŠ PAVEL
KELNER RADIM
KOLOUCH DAVID
KOLOUCH PĚTR
KŘENKOVÁ JANA
KUBIK ZDENĚK
LYSÝ ROMAN
MACURA ARNOŠT
PAŠKA ZBYNĚK
PIĚCHOVICZ PĚTR
KOTRLA PAVEL
POHOĎELSKÝ IVO
ULČÁK MARTIN
STOLARĚK PĚTR
SZALAI JOSEF
SZALAI ANDREA
ČERMAN LUDEK
LÁ TAL LUDEK

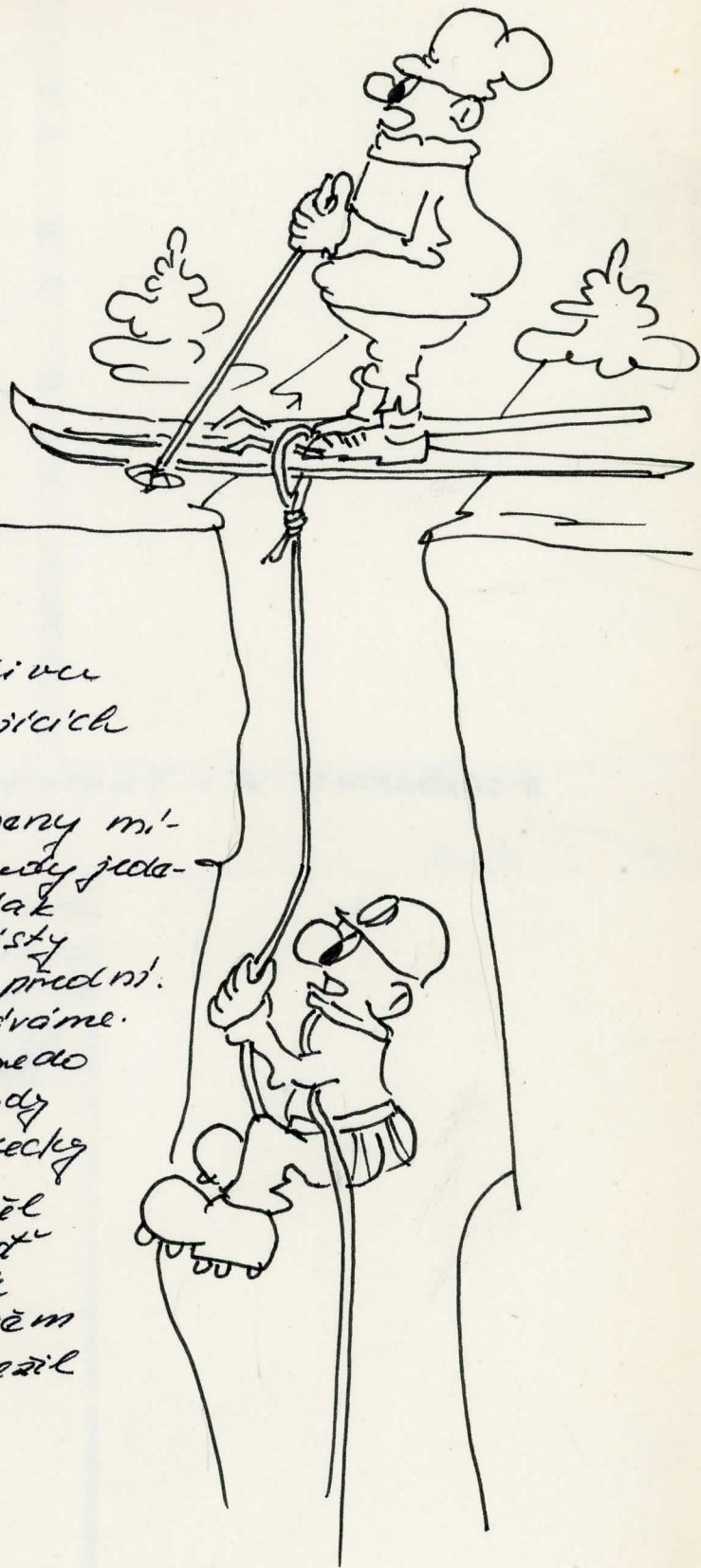
DOLY V JESENÍKÁCH

170-1

Libor, Arnošt, Jana, Pepa,
Michal vyrašíjí na konholu
dolů v Jeseníkách.
Nejdříve do dolu Rudá.
Zatímco Michal a Pepa
sjiždějí k dolu na běžkách
(samozřejmě s řadou pádů)

Arnošt s liborem tažení Bady-
sam sbíhají k dolu posvých.
Kontrola je rychlá a ke podivu
je v dole více jak 100 zimujících
netopjů.

Opouštíme Rudu a přes hřebeny mi-
říme do Vidal. Jenže cesta kudy jeda-
me je v zimě neudržená a tak
sjiždíme jak na kyčích. Místy
našim zadním kola předjíždějí přední.
Ale nakonec se do Vidal dostáváme.
Narovnáme atomky a mrtve do
dolu, kde je více jak metr vody
a doufáme, že našim atomkeckým
postačím. Nepostačily. První měl
vodu v botách Pepa, nechtěl
mu atomka tekla, pak
nabral vodu Michal a po něm
Libor. Jedině Arnošt to přežil
suchý. Ale netopjů jsme
spočetali.

DLIL VIDLYI.

V JAKARTOVICÍCH

28.1

Čtvrtek - my dnes mírně na kontrolu dolů v Jakartovicích. Pepa, Arnošt, Michala libor s rodinou.

Nejdříve důl Jakartovice I - kde jako vždy kromě chodab prohlédáme i komíny a do jednoho z nich vyhátneme i Fibora.

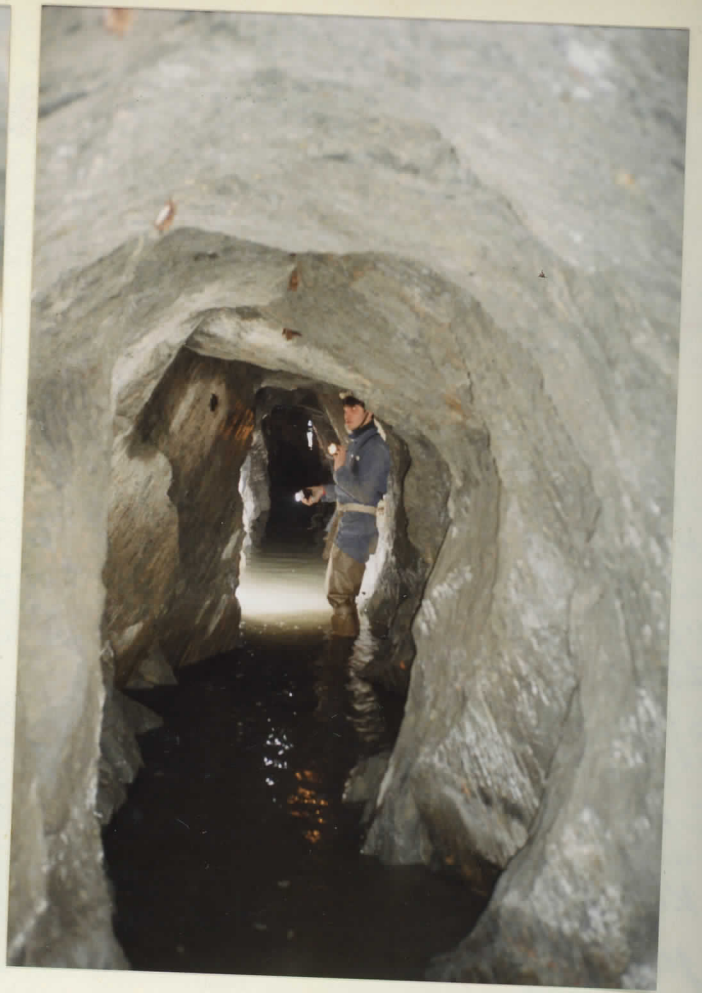
Pak do zatopené štoly - kde popas ve vodě promikají Pepa s Michalem a jsou přímo šokováni nalazenými počty. Více jak 100 kusů netopyřů - to zde ještě nebylo.

Sjíždíme do vsnice Jakartovice a zastavujeme na jejím okraji - kde je důl - který ještě před pár lety patřil Rudným dolům Yesník - dnes je opuštěn. Vidíme že vstupní mříž máji vypálená otvory - to musíme prozkoumat i vnitřek....

12.2

A proto se do Jakartovic vracíme. Pepa, Michala, libor, Martia. Nevšimá se tabulek "zakazu vstupu" a vnikáme do dolu. Uvnitř za mřížami to vypadá jako by těžba skončila včera. Vozíky na kolečkách, šutny, kabely, rozbité rozvaděče. Zkoušíme výhybky - fungují, vozíky jezdí. Na konci asi 300 metrů dlouhé chodby vypočítáme tři metry je na stěně datum ukončení prací: březen 1992. Netopyři sem však cestu zatím nenašli - a tak kontoly nepoužijí zatím netře.

JAKARTOVICE II

A NOVÝ DÍL HERMINA

v těchto zimních měsících provádějí bohumínští speleologové pravidelné kontroly netopýřích zimovišť. Foto: archiv

Bývalé lomy mohou sloužit k bydlení Netopýří zimování

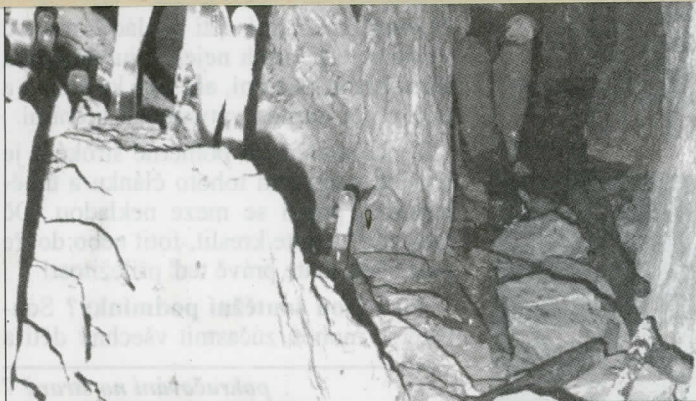
BOHUMÍN (mz). S asanací starých budov, půdních prostor a zpřístupňováním jeskyní ubývá i přirozených zimovišť netopýřů.

Ti jsou celoevropsky přísně chráněnými savci. O jejich výzkum a ochranu se v našem kraji starají více než 20 let členové základní organizace České speleologické společnosti ORCUS z Bohumína. Díky jejich sledování bylo v Beskydech, Oderských vrších a Jeseníkách objeveno více než 30 významných zimních úkrytů netopýřů, z nichž již sedm bylo vyhlášeno ministerstvem životního prostředí za chráněné přírodní lokality.

Zimovišti jsou i některé jeskyně v Beskydech a dnes hlavně opuštěná stará důlní díla po těžbě břidlice a zlatonosných rud v Oder-

ských vrších a Jeseníkách. Mnohé z těchto dolů byly již určeny k likvidaci, ale na základě výsledků výzkumů bohumínských speleologů slouží nadále jako významná zimoviště netopýřů, patřící k největším v naší republice. V některých z nich zimuje více než tisíc kusů těchto savců. Z dvaceti tří druhů netopýřů zjištěných na našem území bylo ve sledovaných lokalitách zaznamenáno 10 druhů.

I v těchto zimních měsících provádějí bohumínští speleologové pravidelné kontroly stavu hibernantů a je potěšující skutečností, že v tomto roce ve většině sledovaných podzemních objektů jejich stavy stoupají. I to svědčí o stále se zlepšujícím životním prostředí na severní Moravě, neboť netopýři jsou dokonalými indikátory stavu znečištění ovzduší.

roce ve většině sledovaných podzemních objektů jejich stavy stoupají. I to svědčí o stále se zlepšujícím životním prostředí na Severní Moravě, neboť netopýři jsou dokonalými indikátory stavu znečištění ovzduší.

**Josef Wagner,
ZO ČSS ORCUS**

←
Bohumínští speleologové kontrolují zimující netopýry ve starých dolech Jeseníků

Cestopisné vyprávění JOSEFA WAGNERA o expedici speleologického klubu ORCUS

Kizil Koba, Su Dag, Su

Cestopisné vyprávění JOSEFA WAGNERA o expedici speleologického klubu

EXPEDICE NA KRYM

Cestou na Krym

Další den jízdy Ukrajinou se přesvědčujeme, že vládcem na silnicích je policie. Od naší poslední cesty na Krym se pro-

je sár
ti mís
s bloc
hodli
on se
nebyl

Cestou na K

Poučení z minulosti cestu zásobili vším, co jim bylo potřeba. Tentokrát ale neměň. Zprávy z Ukrajiny zde platí všude a za neplatili jsme až na

Se sedm členů na cestě z Bohumína směrem k ukrajinským SPZ, polským nábytkem v Chalupkách). Stojící nehybala snad někdo ze zadu nebo zíl přímo k hraničnímu údivu hned byl za pochopili proč. To dva robustní, krátko pravili polsko-ruský ještě dva dny nebo za závorou. A oni n stát 100 dolarů. Vyta se nehybala a c znovu. Tentokrát dolarů za obě auta. jsme souhlasili. Op stojíme na polské vzali pasy i techniku. zda naše auta nejsou po dvou hodinách jsme na ně. Asi neboť naše doklady celáře, a kdybycho

Pod masín i v minulosti zeňské cent prominentní málokdo z poznal. Zna opuštěná a i retem chátř čilý noční ž dách poděi venkovní bu Samozřejmě gram směru, to zkoušíme terénu hotel. (ný). Zde kon potom co js nich 9 piv. H ale jedinými my. Přemístě tady je živo. Zí hy čepovaný piv a konstat se dají pít. C korun. Šašlik speciality jso hem nižší ne. z Kara Dagu, věké pevnosti ži Černého moře Kara Dag nen

Z plata Čc další znám. Koba. Je to dlouhá jesky zemní řekou podzemí řaa mohutných (což jsou zce které se mus konání celéh je opravdu z se ale i p Člověk v p cích rychlo dýchacích p i na dlouh do černé v cích mezi o vyplaval na dou značko se jeskynní rem. A tak nad hladinu nás zastav pouze pár si s pokutový. hodinový po padesát a i

Po překoi přemístěujeme na jno ostrova do oblasti ná parku Kara Dag. Ješt několik lety to byla j nejpřísněji střežených nich rezervací Ukrajiny vulkanického původu vy přímo z Černého moře 1000 metrů vysokými k skalními stěnami. Četné útvary připomínají m dračí zuby. Členitý relie

PLATO KARABI

Před poslední akcí nás ropolští přátelé zvou na do tatarské restaurace. patří mezipůvodní oby Krymu a byli za období Stalina z Krymu vyhnám jim ukrajinské orgány n návrat na poloostrov. Vra jich sem statisíce. Buduj vesnice, školy i chrámy. nou jsou však bez prostře stávají se kriminálními Vztah místních obyvatel k rům v mnohém připomíná našich občanů k Rómům.

V tatarské restauraci, k mimochodem schází pohi tatarského etnika, hrála ská hudba, podávala se tat jídla, tančily se tatarské ta akorát vodka byla ruská. O ha i kvalita jídel skvělá.

Poslední naší akcí je Karabi - nejrozsáhlejší kra plato Krymu. I zde jsm působili a objevili řadu no jeskyní. Dříve do centra p kde stávala meteorologická nice a vojenská základna, v několik cest. A proto vše na dáme na korbu šestikolo Zilu a vyrážíme na hře. Jenže k překvapení nás i na krymských přátel zjišťujeme cesty už dávno zarostly a v c trajících budovách stanice cházíme jen opilou posá. Proto naším vozidlem, které ma

Cestopis speleolog

V Simf

I když přijí hodiny v noci přáteli očekávu se do bytu s který 25 let ve ský speleologic jak se dovídál lal prosperují Naše auta mu ných hlidaný nak prý by do a my, jak jina a šampaňsky shledání přá. letech.

Příští den i vuje svou f která má šir speleoturistiky vu po distribu leologický klu je a Sáša vět hoto klubu za firmě. Zpřísti jeskyně na plo a vybudoval z ký areál, kter mích bývaléh by. Citlivé

Cestopisné vyprávění JOSEFA WAGNERA o expedici speleologického klubu ORCUS

EXPEDICE NA KRYM

Od tohoto čísla vám budeme přinášet na pokračování cestopisné vyprávění o expedici speleologů klubu ORCUS.

NA ÚVOD...

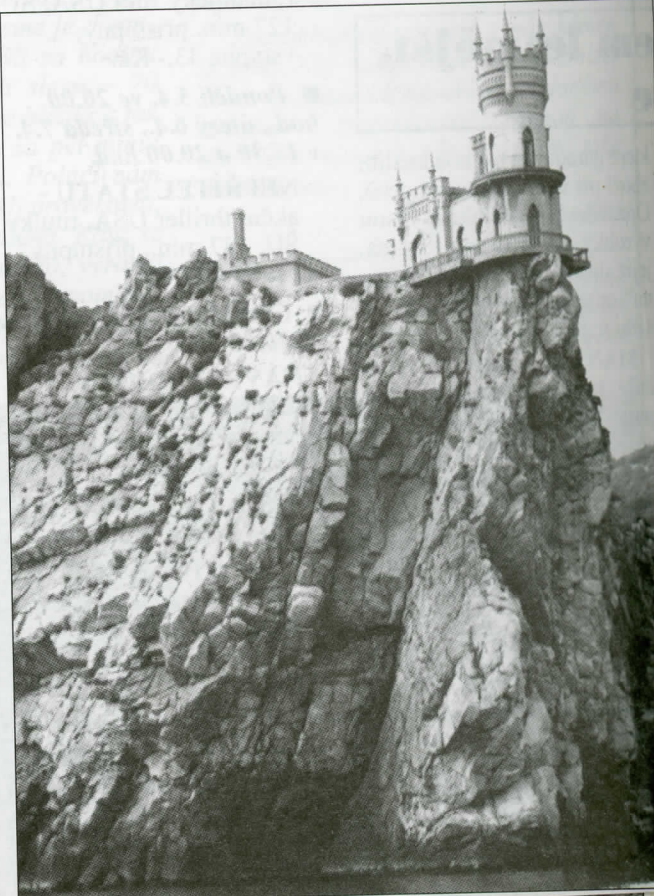
Krymský poloostrov, pobřeží Černého moře, letoviska Jalta, Alušta, to byla místa, kam ještě před 10 lety směřovaly na dovolenou tisíce našich turistů (mnoho jiných možností ani nebylo). Dnes byste ta místa ani nepoznali. Opuštěná rekreační centra a hotely, zdevastované pobřeží. Zato od příjezdu na poloostrov Vás přepadají desítky agentů, nabízející ubytování v soukromých domcích. Samozřejmě na úrovni, odpovídající bydlení místních obyvatel. Po celém pobřeží se ještě nedávno hovořilo snad všemi jazyky, dnes vládne ruština a jazyky pobaltských republik. Obchody se změnily v "shopy", zaplněné nejrozmanitějším zbožím. V jedné malé prodejně nakoupíte počítač, tričko i pivo. Kdysi tak typické ovocné a zeleninové tržiště dnes

tvoří stánky a pulty s nejrůznějším západním zbožím, nad kterým převládají nápoje všech značek, drogerie a braková elektronika. To je obraz dnešního Krymu i ostatní Ukrajiny. Tam jsme se vydali na speleologickou expedici.

Do roku 1990 jsme byli na Krymu 15 krát a s našimi krymskými přáteli speleology jsme připravili řadu expedic do Krymských hor a na Kavkaz. Výsledkem bylo objevení a dokumentace mnoha nových jeskyní, včetně jedné z nehlubších na světě - propasti S. Pantuchina na Kavkaze, hluboké téměř 1500 metrů. Pak, díky změnám ve společnosti, jak u nás, tak na Ukrajině, naše kontakty ustaly a teprve v létě loňského roku se nám opět podařilo krymské přátele objevit a za jejich pomoci (jinak to není ani možné), připravit další výpravu.

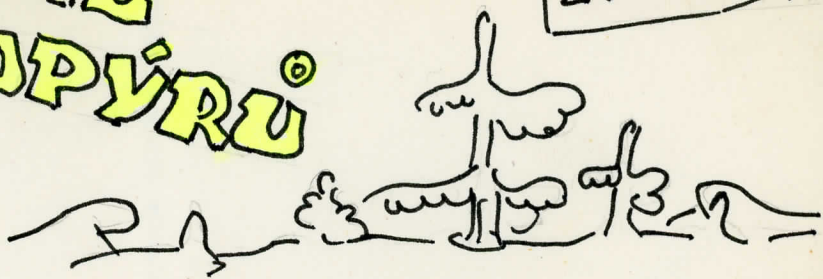
Pokračování přístě

„Vlaštovčí hnízdo“ je jedním ze symbolů Krymského poloostrova

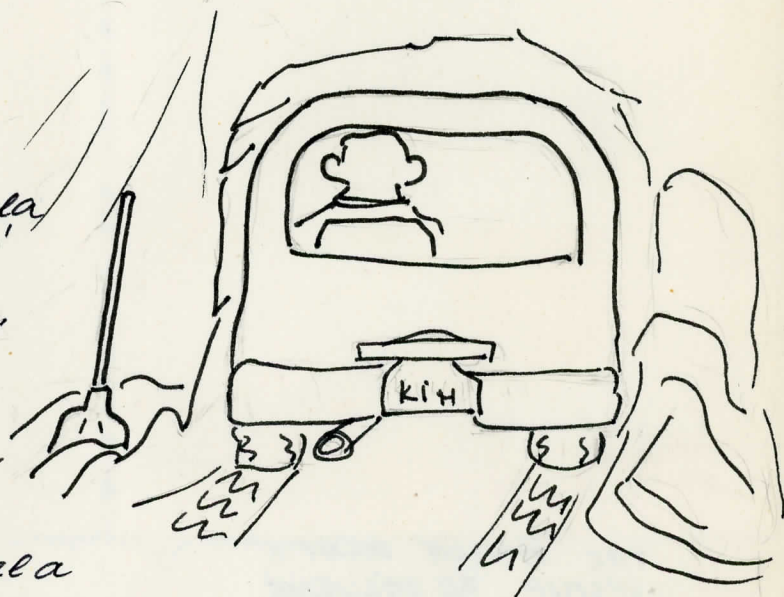
TAM NEJVÍCE NETOPÝRŮ

20-21.2]

V pátek jsme měl výročku
a hned v sobotu nás čekala
největší kontrola netopýrů.
Janže... páteční výročka končila
v sobotu v 01⁰⁰ hodiz a řekteri
měli problémy dojet domů.
Převodně nás mělo jet na akci
mnoho - a všichni měli jet
přímo z Bokumína, když měli
spát na klubovně.

Ale nakonec jedou Pepa, Libor,
Arnošt, Michal, syn Tibora
Jura a za všeho Pavel, Pavel a
Španěl.

Vyjíždíme přerajen z Bokumína a víme, že všude jsou hlášeny
sněžové zdvěže - kdo ví co nás čeká v Odrčích. Už cestou za Opárou
pozorujeme školo cest zdvěže až do výše 3 metry. Máme obavy, že
k Čermná se nedostaneme. A proto se rozhodujeme dojet k dole
spodní cestou. Bloudíme ve sněhu lesem a při jednom vyjezdě
zapadáme do klubokého sněhu. Tak tudy cesta nevede, říkáme si
a vracíme se zpět (poradzi zjišťujeme, že jsme ušli 150m
pod dolem). Vracíme se do vsi a zkusíme to klaciekou
cestou přes přejezd. Naštěstí zde sněžová barriera dosahuje tak
pěti metru. Vytáhneme z auta lopatu a Libor nasaže vltu řeky.
Po půl hodině odhazovám sněhu se pohybujeme zdvěžemi k lesu.
Kee se divíme, že se radní kola auta řetocí a Libor kroctí
motor vltu na nejvyšší otáčky. Za chvíli, ale zjišťujeme, že
Libor zapoměl odbrzdít zadní ruční bradu.

Konečně u dolu Čermná a můžeme dole. Na porchuzi stáve
Bobek a Jura. Jsme zvědaví zda náš důkladný udrvěr
vstupu vydržel náporu aktivněh návštěvníků dolu. Ocelová
vrata vydržela. Na protější straně sice nacházíme
zaklenanou kládu kterou nějak si lidé ne použili ke stavení
dolu - ale těch bylo naštěstí málo. A hned to také
poznáváme - už ve vstupním domě kde se stahuje vlti
po stěnačk barbastely. A to nikdy nebylo. I na dřívějších
místech, kde byla kolonie netopýrů oúnyh je jich
dnas několik stovek. A to je dobré zjištěm. Horší zjištěm
je to, že Libora chytlo "sram" Jen tak tak stihnul sundat
uvažek, montérky, podoveral - a spustil to. Ještě, že

VSTUP DO ŢERMNĚ

.. ALE DOJET K NĚMU NEBYLO LEHKĚ

duřil ma' dobré vřetřm! Douřam, iže to zamořeni' ale přeřtři ne-
topřři. Vylďzďme na pored a zřiřtřjeme, iže mame dobrřř řas
a hřned plřnujeme eo dďl. Probřřjeme se opět sněhem na hlavř
silnici a mřřime k řermentřkřmu mlřnu k vojensřkřmu pasmu.
Do dolu - Potleachovř Black Hill Poslednř kontrolu jřme vřem
dělali snad před 15 letř. Byly vřem 2-3 kusř Myotisů.
Alo dnos jřme překřpenř. Bylo jřch tu třřcet.
Z Black Hillu uř mřřime do nařcho penziouu v Holřřinkřch.
Tady ne vřsřřřdci rozhodujř iže nař goustř. Myse ubřřtdvame
a takě dobrě neřertme. k prasknutř. A to nař postu přě
dostavř do postelř. Samozřejmě isrumem a Colou.

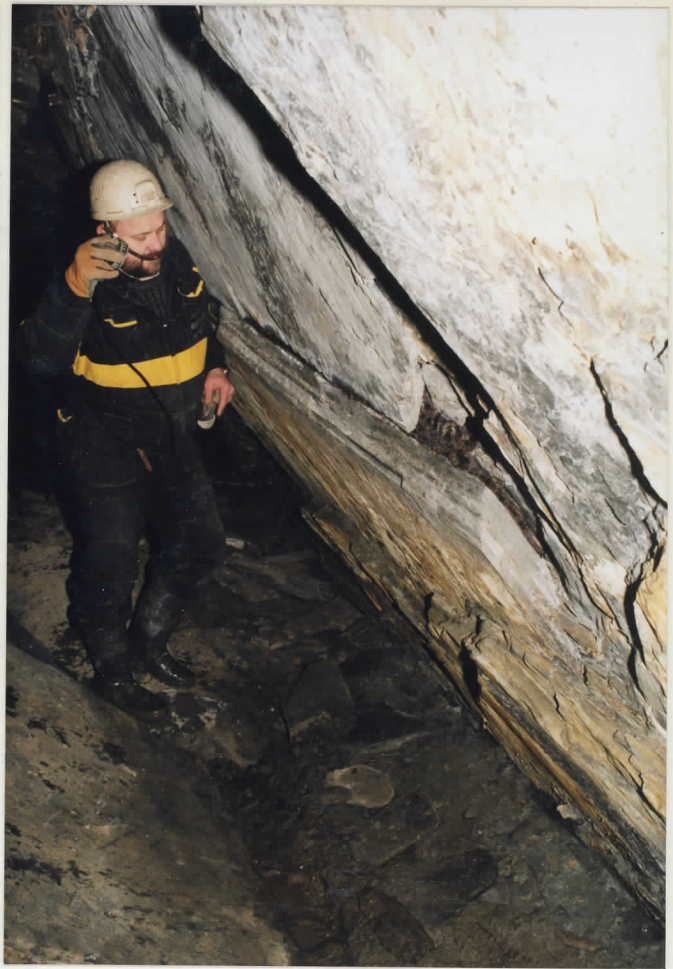
2-2 Rďno mřřime do dolu Zďluřnd. Dres řďdame pouze na
3. patro - tam je absolutnř vřtřřina netopřřř.
Probřřjeme se kaldou odpadkř k zatopanjm chodbřm. Nazou-
vame atomkocky - a jelikoř jejich mďlo - musř řřbor vřřt syna
na zďda a přez zatopane chodby jej přeněřt. Vřřichnř
jen douřame - iže po tětto nař maze nechyti řřbora opět sranř.
Nechytilo. 1. Zďluřnř jřsou netopřřř na sřřch mřřtcech
v mřřtě koloniř jejich pořeknane. Na pčřřtdvame jřch vřee
jak 1000 kusř - ato uřřitě nař jěřtě jednou tolik
iřřstalo ukřřto.
Spokojemř jak rychle nař kontrola řřla jřdame zpět do
nařcho penziouu na oběd - a pak jřř domř.

ITAL VYPADĀ KONTROLA V ZĀLUŘNĚ

TAK VYPADÁ DOLNÍ
VÝSTUP ZE ZA'LUŽNÉ

KOLONIE NETOPÝRČÍ ČERNÝCH
V ZA'LUŽNÉ

V ČESKÉM RÁJI

27-28.3

Na zasedání komise ČSS pro pseudokras
do Srbska v Českém ráji vyrazí na konci
pouze Pepa, Amoš a Michal.

Cesta nebyla lehká. U Moravská Třebová
změřila Pepu policie - abychom jsme byli
o 1000 Kč levnější. Ale peldšili jsme dále - a
to tak rychle, že jsme se zastavili až na nádvoří
hradu Kost. Samozřejmě v zakazní vjezdu.
Kde se o mylem trefil Pepa.

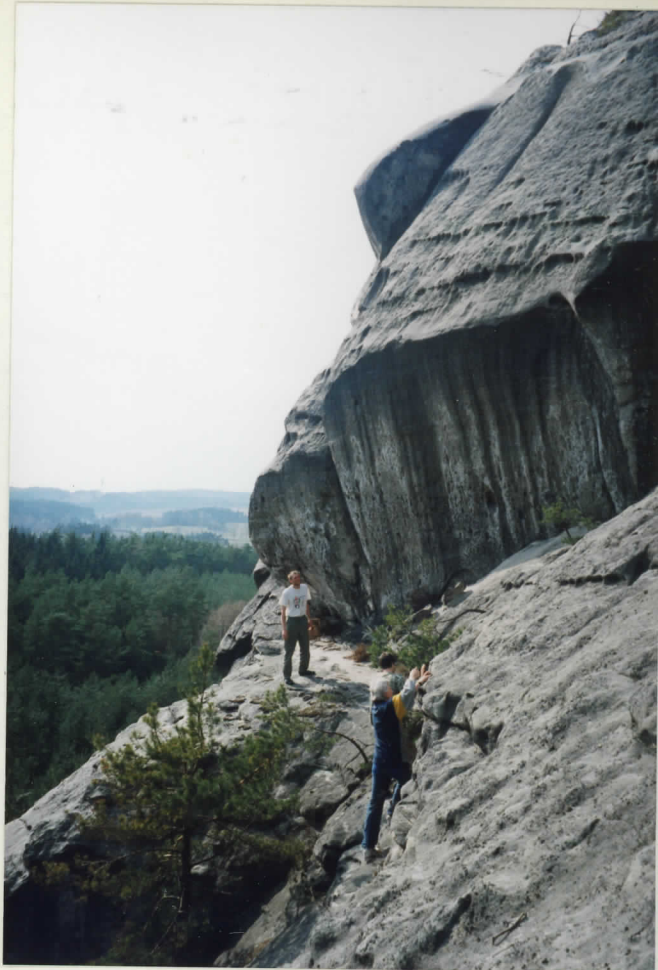
Nakonec přijdeme do osady Srbsko a tam
už nacházíme staré známé pseudokrasáře.

První informace nejsou přiznivé. Předseda
komise Jirka Kopecký je vážně nemocen a
čeká její řada operací. Atak předsedováním
chce přenést na Pepu. Jen se brání marně.
Vše je spočítáno. Pepa přebírá funkci předsedy
UOK pro pseudokras ČSS.

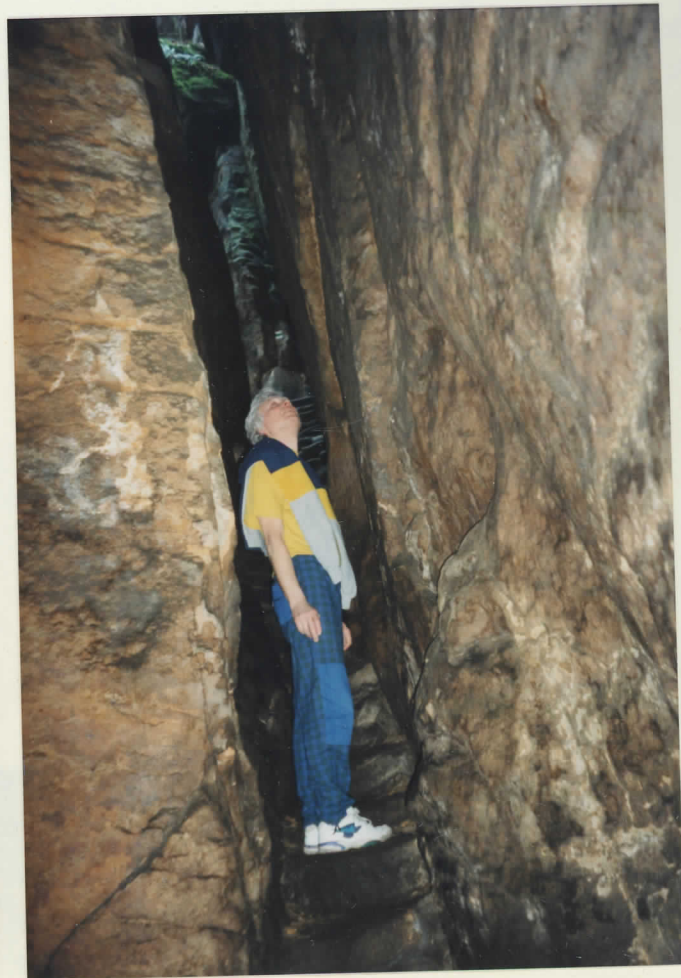
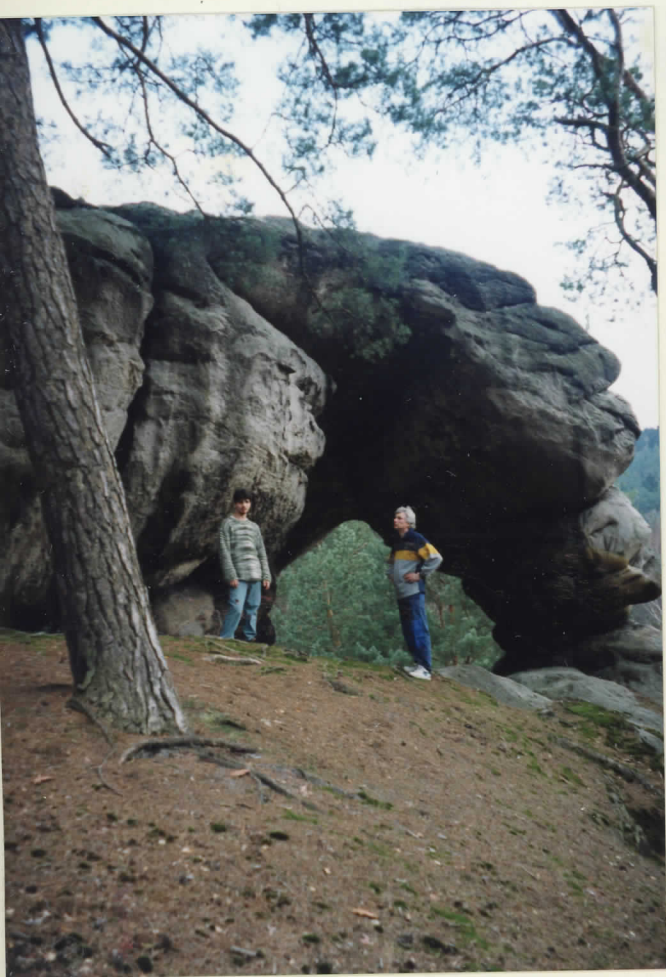
Počasi je krásné a tak odpoledne vyrazíme
na terénní exkurze do nekonečného počtu archeolo-
gických nalezišť pod jeskyňami a ačbry v písčivých
skalách. Unavami archeologickými povídkami
raději umíkáme na pivo do hospody.

Neděle - ráno ještě
zasedá pseudokrasová
komise - ale po obědě
cestou zpět vyrazíme
do terénu. Nejdříve
na hrad Kost - ten je
ale zavřený. A tak
alespoň do skalního
města Prachovská skály.
Absolujeme dva
okruhy - a myšleme
opět do mí.

NA EXKURZI V PRACHOVSKÝCH SKALÁCH

AKTIVITA V JESENÍKÁCH

Poněkud dobrodružný průběh jedné exkurze

Poštovní štolu jsme navštívili s Martinem Ulčákem - Vlkem u příležitosti oslavy narozenin našeho společného kamaráda v Andělské Hoře. Spolu s námi se jí zúčastnil i oslavenec Jiří Bujnoch - Demon a ještě jeden kamarád - Křišot.

Rozhodnutí navštívit Poštovní štolu padlo při přemítání „co s načatým večerem“ a vzhledem k našemu společnému zájmu o historické štolu i debaty typu „tam jsme už byli“. Já jsem původně navrhoval štolu Hedvika a šachtu Ludvíkov, které by nás mohly zajímat z hlediska zimování netopýrů. Volba padla pod volbou většiny na Poštovní štolu, kde Martin už před tím byla a sliboval si od její návštěvy hojné nálezy malachitu (doteď nevím, co je to za šutr) a nalezení předpokládaného spojení s nyní již zasypaným systémem Modré štolu. Já jsem si od akce sliboval možnost konečně vidět zase nějaké nové stařiny se zvlášť bohatou historií a také nalezení výše zmiňovaného propojení. Křišotovi s Demonem to bylo jedno, hlavně když bude „vzrušo“.

Z Andělské Hory jsme vyjeli kolem půl osmé večer a dýchavičnou Škodovkou Vlkových rodičů ukrutnou rychlostí kolem 40 km za hodinu dorazili za tmy a mírného deště na parkoviště poblíž odbočky na Mariahilf. Je kolem 21. hodiny stejně jako před více než rokem, kdy jsme se poprvé a naposledy dostali do Modré štolu. Zhasínáme nívky a za ticha a tmy přebíháme silnici. Pak se noříme do tmy lesíka, kterým si za tichého klení prodíráme cestu k plotu. Musíme se chovat co nejvíce tiše, podle Vlkových slov není jisté, jestli se areál náhodou ještě nehlídá. Postupujeme podél plotu. Na silnici zastavuje auto. Po chvíli napjatého ticha pokračujeme dál. Konečně přicházíme k místu, kde bude třeba podlézt plot. Místo plotu je zde ale díra a místo kráteru po propadlé dobývce jen planina (to už jsme ale věděli předem). Po chvíli tápání v šeru noci nacházíme ústí štolu. Konečně zase cítím tu nezaměnitelnou vůni zdejšího podzemí. Po prolezení nízkou výdřevou se před námi otevírá první prostora, kterou se dolů valí úctyhodné množství vody. Na dno dobývky není vidět, halí ji vodní mlha. Pokračujeme dále do štol pocházejících zřejmě z padesátých let, na dvou místech jsme našli zazdívky dále zaplavené vodou, po stěnách jsou místy plochy pokryté modrým blátíčkem (snad se mu říká alofán), které při svitu baterky nádherně světlkuje. Je typické především pro níže položenou Modrou štolu. Na jednom místě nacházíme překrásně rozroslý stromeček plísni. Snažím se fotit, ale jsou problémy s nabíjením blesku. Vracíme se zpět k rozcestí „U vrtáku“, kde po shnilém žebříku prolézáme otvorem ve stropě do stařin. Jsou opravdu nádherné, Vlk nekecal. Na jednom místě je kouzelné jezírko, u kterého jsme se vyfotili a Vlk pronesl prosbu ke všem permoníkům, kteří ve štole žijí, abychom se šťastně vrátili. Pak obřadně odlil do jezírka permoníkům trochu rumu z láhve a pak jsme si přihnuli i my. Dále už následovalo desítky metrů závalů, průlezů, plazivek, dobývek, vesměs ručně ražených štol. Opravdu nádherná. Došli jsme až do jedné šikmé dobývky, která končila dole v zaplavené štole. Voda je nazelenalá a nádherně průzračná. Je kolem půlnoci. Rozhodujeme se, že uděláme pauzu. Máme celkem hlad a žízeň, Křišotovi se rozpadla čelovka a Demon má chuť na fajfku. Rozložili jsme se na zakládce nad zatopenou štolou, snědli Tatranky a dali každý po jedné Jesence. Demon stylově nacpal fajfku a hovádka Křišot s Vlkem začali kouřit Camelky. Kdyby alespoň vytáhli doutníky... Po chvíli se vracíme zpět poněkud jinou cestou a vycházíme opět v novějších průzkumných štolách. Po poradě se rozhodujeme nejprve prozkoumat spodní patro, kam se valí menší vodopád a které by snad mělo končit někde v Modré štole. Uvazujeme lano a přelézáme vodu. Jde to celkem snadno, ani to proti očekávání neklouže. Z mlhy se vynořuje další prostora. V jednom výklenku objevujeme krásně zachovalou část odvodňovacího systému, starého určitě několik staletí. Všude na podlaze se povalují podobné zbytky opracovaných trámů, korýtek a dřevěných trubek. Zjišťujeme, že prostora končí opět takřka bezdennou dobývkou a že nemáme dostatek lana, abychom se tam mohli bezpečně spustit. Při podrobnější prohlídce všech výklenků a odboček nacházíme obdivuhodně zachovalou štolku (končící závalem) charakteristického vejčitého průřezu - byla ražena sázením ohně a určitě patří na tomto díle k nejstarším. V této hloubce (odhaduju na 30 m pod povrchem) je to zvlášť obdivuhodný nález. Asi po půl hodině se vracíme opět přes vodopád o patro výše a rozhodujeme se, že vlezeme do zaplavených částí průzkumných štol a to i přes asi půl metru ledové vody. Hlavním propagátorem je Vlk, kterému kdosi řekl, že tam snad má být nějaké ložisko nějakého malachitu. Přelézáme zazdívku a za notného křiku a klení (ta voda je opravdu ledová) prohlížíme rozrážku za rozrážkou a končíme u čelby. NIC. „Když už jsme mokří, tak to zkusíme i na druhé straně“, pravil Vlk a ostatním už je to jedno. Opět přelézáme zídku a pokračujeme přes křižovatku „U vrtáku“ na druhou stranu, kde nás místo zídky vítá jenom díra ve zdi. Za ní je ještě více vody a taky plocha zaplavené štolu je podstatně větší. Stěny pokrývá vrstva mazlavého blátíčka. Opět nic. Chabou útechou nám je nález dřevěné výsypky s klapkou, která mizí v dřevěném bednění někde ve stropě. Poblíž komína nacházíme taky nějaké šišky, což by znamenalo, že to musí někde končit na povrchu. Komínem se ale valí vodopád vody, takže průzkum necháme na jindy. Opět se brodíme 50 m zpět k otvoru ve zdi. Od chladu necítím nohy. Že já blbec jsem nechal broďáky v autě! Vracíme se opět kolem vrtáku do velké prostoty a pak směřujeme k východu. Za ústím štolu nás čeká nádherný pohled na nebeskou klenbu pokrytou milióny hvězd. Je po dešti a vítr rozehnal i mraky. Vracíme k autu. Je kolem druhé hodiny ranní. Pohledem se ještě rozloučíme s tmavým ústím štolu. Všichni doufáme, že tu nejsme naposledy, tak jako tomu bylo u Modré štolu, kterou kdosi během necelého roku odstřelil a pak i zasypal. Za půl hodiny už plní dojmů ujíždíme zpátky k Demonovi do Andělské Hory.

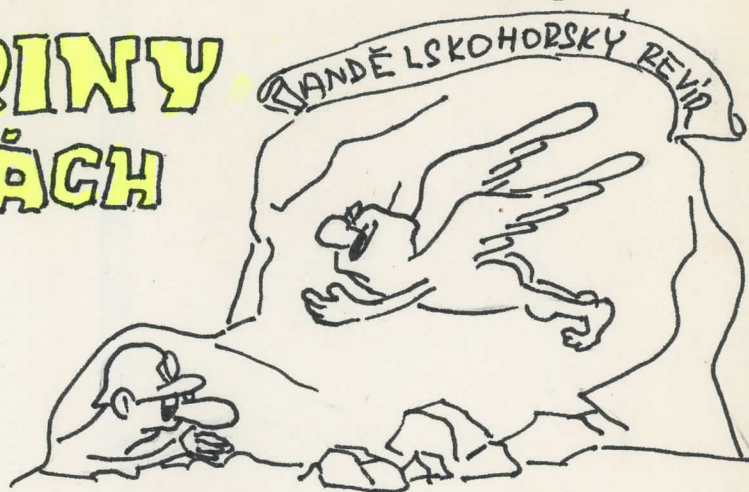
Faint, illegible text on a white background, possibly a page from a notebook or a document.

Faint, illegible text on a white background, possibly a page from a notebook or a document.

Faint, illegible text on a white background, possibly a page from a notebook or a document.

NOVÉ STAŘINY V JESENÍKÁCH

Naši kamarádi z Frydku nám olali typ. V okolí starého Andělsko-horského revíru jsou promáas zatím neznámé doly.

A tak tam vyrazíme. Pepa, Michal, Jana, Arnošt Tírka a jeho family - a Badys. V Andělské hoře přibíráme našeho průvodce - místního učitele - trampa Tírku. Ten to tady zna. Nejdříve nás zavádí nad Suchou Zudnou - tyto doly známe - a jen Michal sedíví jakto že je při kontrole před dvěma lety s liborem nenášli. A pak do místa zvané kysalka (podle pramenu kysalky) Do lesa je zákaz vjezdu a tak navštívíme místního hajného a s jeho požehnáním vyjždíme na hřebec. Dřevní akce je v dole Hadvika. Tato horizontální stola s několika malými odbočkami. Hned ji samozřejmě mapujeme.

Pak bereme výstroj do propasti a míříme dolů na druhé straně hřebce kde je důl Welt Krieg stole a kousak od něj se asi před dvěma lety otevřel korm'mu do dolu, který jsme dnes pojmenovali stejně s ořskam II.

Hážíme do deseti metrové propasti lanu a Michal první sestupuje do podzami a klasi, že důl potracuje další m korm'kem, v kterém je silně ztrouchnivela výdřeva. Korm'in má čtyři metry a pod ním je systém chodab dlouhý asi 120 metrů. Na několika místech silně steká voda a podzemním protéká malý vodní tok. Tento důl mapujeme a prodnes máme hotovo. Vystupujeme na povrch, vše balíme a míříme na Bohumín.

U VSTUPU
DO DOLU
WELT KRIEG STOLE

D
C
L
H
E
D
V
I
K
A

DŮL WELT KRIEG STOLE
↓

I. PATRO

VSTUPNA II. PATRO

TRADIČNĚ PODYJÍ - TERST

Jako v minulých letech uvážnu míříme na dva místa najednou. Podují a Terst. Začneme na Podují. Tam v úterý 18.5 přijedežij Pepa, Michal Arnošt a Kuba. Nejdříve míříme na exkurzi podél řeky Dyje a dostáváme se až krakoušskému městečku. Značně zmožení tírou míříme navzájem na pivo. A to nás zmohlo ještě více.

19.5 Ráno vyrazíme asi naposled nakoru k Brněnské jeskyni dokončit vertikální řezu. Prolezáme jeskyní a mapujeme poslední "bílé" místa. Vankuje krásně a tak nám nic nechybí. Brzy jsme hotovi a tak končíme v jeskyni, bereme koupal v pakelně ledové vodě Dyje a opět míříme na pivo - a je tam tak brzy - že jsme pro zdkazmci a ještě musíme čekat až vyčep otevrou.

20.5 Balíme se a míříme směr Hallie. Počasí nám přeje, narakoušské hranici je malá fronta a tak se těšíme se odpoledne strávíme v Julských Alpách.

Jenže čím jistěji tím je počasí horší a při našem dojezdu do Alp lijí. Na tihu a na nocleh si musíme nechat zajít chuť. Přesto krátce zastavujeme u jezera v horském sedle a v centru Salla Nevada.

Stále prší - a tak raději sjiždíme dolů do Terstu. Bruno nám dává klíče od klubovny a my sedomí stekujeme. Hledyž prší vydáváme se na prohlídku Terstu a začínáme samozřejmě v brunavě obchodě. Konstatujeme, že měse rozměřilo. Večer přichází Bruno na klubovnu a zapijeme schledání poroce.

21.5 Stále prší - potulujeme se po městě i po obchodach i tržišti. Nakupujeme dárky a chystáme se naváčet kdy na klubovně se schází celý klub San GUSTO. Bruno, Nico, Cano, šéf Furio, - a mnoho dalších. Popijeme becherovku a italské tradičně meruňku. a končíme daleko po půlnoci.

22.5 To je dan odjezdu. A tak ráno vša a přes Slovinsko míříme domů.

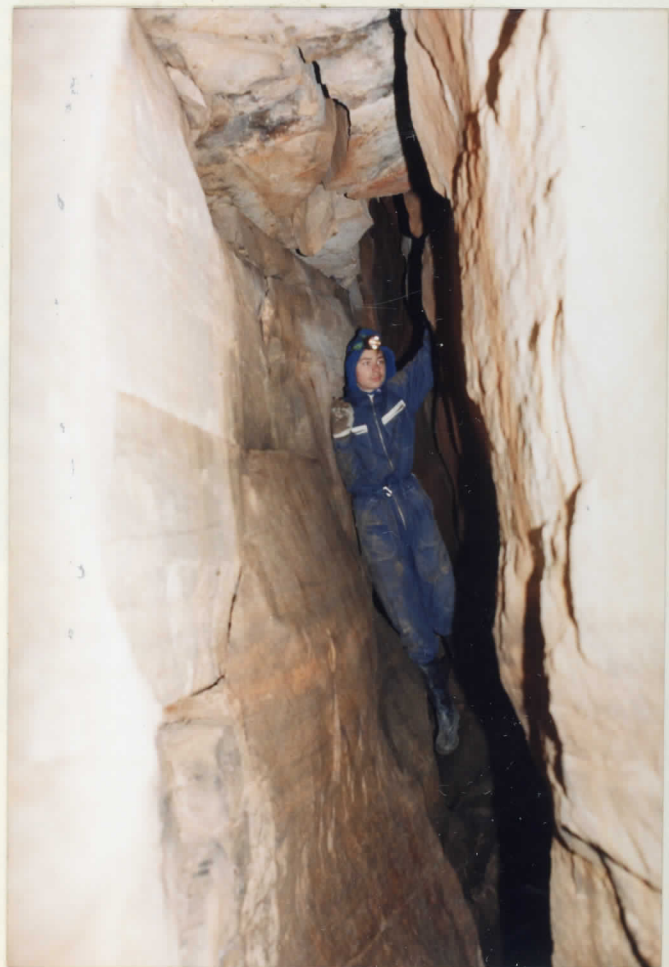

EXKURZE VŮDOLÍ ŘEKY DYJE

HORNÍ VSTUP DO BRNĚNSKÉ JESKYNĚ

BRNĚNSKÁ JESKYNĚ

VSTUPNI' PROPAST NA 11. PATRO

VÝCVIK V ČERMNĚ A KRUŽBERKU

Začal nám dvou týdnem maratón akcí v Čermně. Nejdříve výcvikem Trošátkových HTK Pepa, Libor, Michal, Jana Kuba a Libor Family - togeraše obsada.

Z Čermně klesáme mírně na kružberk, kde jsou dnes skály obsypány lezci jako mravenci. Ale přece jen nacházíme nějaké volné trojky a čtyřky a tak odepít "Hard to kill" se mohou vyřadit. Někteří dokonce předvádějí způsobů lezání dosud nevidané. To když převís lezeš zády napřed.

Vracíme se na Black Hill a začneme výcvik na trenažeru za aktivní pomoci Pavly na stromě a Libora Šimšuly v dole.

"Hard to kill" spouští mě do podzemí a dovíme jim dvě hodiny na lekci.

A jak po dvou hodinách zjistíme, že opravdu prošli vše. "Isle mokří" až do pasu. Ale u ohně vše vysychá i v krku - a tak a noci vyřadíme do Čermně do hospody. Jenže praměstupina

vedaná Liborem vyřadí paštya pro Libora to byl historický pochod. Tři kilometry za mívem už nešel dlouho. Možná

je poprvé. Za mím vyřadit ~~me~~ my - ale acetem. Zpátky se Libor vrátil s pěkným psychyřem.

Spát jdeme ale až po druhé hodině. Mě byla krásná, ale v pět ráno nás vyhnala z spacáků pětina bouře a liják a tak vše balíme a mírně klesáme u čermenského mlýna. A všichni účastníci mírně

do dolu Potlachový Black Hill. Kůdivu chatarů při mírně přes 20 našich lidí do podzemí. Při pohledu na maskovanou skupinu si určitě chatarů mysleli, že čermnou přepadli vojska NATO.

ZAS CVIČÍME POLICAJTY

31.5-4.6

1 to je tradice - výcvik žáků škol ochrany
osoba majetku. Tentokrát vyrazili
Pepa, Libor, Michal, Arnošt, Ondra Lysý zvaný
McGairar, a externě kluci z HTK Libor, Jara
Martin a Tom.

A začneme hned v pondělí. Nastalách i v dole
Čermná. Vše běželo jako normálně - až nato, že v
dole vsetrvalo trochu dále. Učienky zablokovaly
lano při výstupu, což chvilu. Ještě, že Libor byl svou
obytnou arií a tak "stábu" to nevadilo.
Za to večer v táboře to vše šlo rychle. Na uskup mezi
"korolence a jesky náře" postavil Martin sli v ovici, Pepa
sponzorsky věnoval whisky. To už měli usičm akord.
A pak Libor začal lití rumu - a vše bylo jasné.
Za chvíli přestal artikulovat, slyšet i vidět. A ještě
hůř dopadl Arnošt - ten nekomunikoval za světlem
celý příští den.

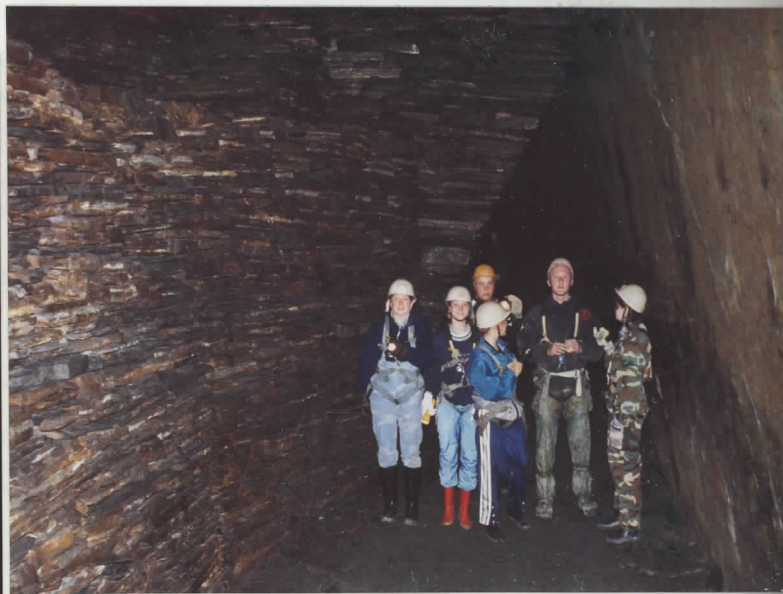
Úterý - naporná Čermná - více jak 40 policajtů a některé až
mož chytří. A tak Michal jim chytrost vybijl z hlavy. Některé
protahuje rejhlubší vodou (ikdyž jde v terriskách), jímým
vysvětluje, jak tomu vše pada' nebo kde je kostra mávstěvníluc,
kteří volole zbloudili. I dnes ale končí pondě večer. Ale
večer nekončí a tak míříme do hospody. Tam Libor
zamyká Martina do policejnické "želízka" a ten když
zjistuje, že Libor ztratil klíč vyrazí na místě poli-
cejmí stanicí aby mu "kagolanky" odemkli. Sice úplně
vyjevaní - ale želízka mu otevíkají a hned jejtaké prolustro-
vali v počítači - cokdyby byl Martin přehly vězen.
Pro mnohé noc ještě nekončí - a vybarvaní prezervativy
nahářejí nezletilí žákyně po chatkách.

Další dny to není jiné. Dovačeře výcviky a po večerí naha-
němí studentek. Občas nějaká změna. Jako třeba ostríhá-
ní Ondry dokola. Ve čtvrtek Martin, Libor a Tomáš stačí
i udelet praktické zkoušky pro výřkové pracovníky.

A v pátek vše vyvrcholilo - když Libor zapáfoval táborák
kam stream kerzínu a ten mu chytil a málem jsme
měli boku minského Palacha.

...A CVIČÍ „VÝŠKOVÍ PRACOVNÍCI“

HLAD
JE
HLAD

A PAK NĚMCE

15-17.6

"To už nani' ten
wermacht co býval"

pravil Pavel - a měl pravdu.

Zase přijeli na výcvik ti co si
v Německu říkájí Hard too Kill.

Nejdříve stavlam saskoty a střelba
a pak snami Spalucalpirismis.

Do Čermné' příjíždějí Libor s srovou a vic' perou piva,
salánu a masa - prý bude němcům dělat bufet.

Pepa a Michal - měli odstákat práci. Jště zese
k nám přidali Libora a Tomáš. z Pavlovy party.

Úterý: Začnám na kružbertu s prvn' skupinou, zatímco
druhá skupina střílí s Pavlem v lomu. "Tvoří němci"

jsou tak schopni slézt "trojku" a mají toho dost. Atak na
povzbuzení jejich sebovědomím jim stavíme tyrolský travers.

Zato večer, kdy začnám pěkný líjak, jsou v "Liborově"
bufetu pěkně aktivní. Bečka se pomalu vyprazdňuje,
ubývá jí ržku a lahvi slivovice, které přivazl Pavel.

Opůlnoci polovina němců ani není kde jsou. Jeden z nich
v domněm' izese opíra' ostrom - který tam nebyl, spadl
nazem tak "dobře" izesi přelomil kei' em' kost.

To jsme ovšem v noci nevěděli - a tak jsme mu kroutili
ruhou, hlavou tělem - a ten řval - aby se rozkýbal zopice

STŘEDA - ráno německoněi' v nemocnici - a stojí koto
6500kč. Ale my pokračujeme ve výcviku. Skupiny
se vystřídaly - ale kvalita je stejná. Odpoledne
je naháim' me do Black Hillu a sctřpamim sledujeme
jejich výkonu při výstupu z propasti.

Ale večer uběhly byli zase nejlepší. A další bečka
skoro padla.

OTVÁŘEK - ráno Pepa už odjel a začnám akce v zdlužro'
pro nejlepší a nejpokročilejší. Spouštíme je propastmi
na III patro, vytahujeme lana - a jejich úkol je
gasný - najít spodní výhled. Jenže - němci nemašli
me - a tak pro ně musíme dolů. Jo - touž nemí
ten wermacht co býval.

ITÁLIE 99

16-24.8

WAGNER JOSEF
STÝBLO MICHAL
VOLF LIBOR
TROŠÁK MARTIN

Původní záměr letošního roku "KRYM" nám nevysel.
Nenašli jsme sponzory - a tak rezervní plán byl
Itálie - a tak jej realizujeme.

17.8 Dáno konečně uhadíme Libora, nakládáme vše do
Mercedesu a míříme směr Dolomity - náš první cíl.
Dolomity nás ale vítají deštěm - měsíc to neteší.
Hledáme místo k přespaní (ikdyž Martin už přespáný
je - neboť kromě celnice oči neotevřel) vyjíždíme přes
několik průsmuků za Brenerským průsmykem a
nacházíme místo k noclehu kdysi pod vrcholem
Marmolata. Aby se nám lépe spalo jistě to lakvi Bourboru

18.8 Dáno nás vítá slunce a my chceme na vrchol Marmolaty.
Jenže dostat se klanovce nám není jednoduché. Sem se
snad sjela celá Itálie - snůry aut se vlečou nekonečně.
A my vnik. Nachvíli zastavujeme na trávní, kde bychom
tady nehledali a vlečeme se dál. Teprve až po poslední
se dostáváme klanovce. Hory jsou však již v mlze a lepece
jen vyjíždíme nahoru pod ledovce
a napínat nelze. - ať alespoň vystoupit na ledovec bez maček
a alespoň vystupujeme ke starým střílnám v hřebenech.
Jen tak činně. Dopoledne sjíždíme dolů a míříme
dál - do sedla Falzarego, kde doufáme nás čeka

MARMOLATA

lepší počasí. Merce
des opět překonává
několik velkých stou
pání a to poslední
končí ve výšce
Tady zůstaneme
na noc. Příjemným
spátráním, hlavně
pro mladá, byl
příjezd autobusa
plného maďarských
"koček". Michal i Martin
si hned vybrali - jenže
neměli maďarsky
a tak měli smůlu.

NA MARMOLATĚ

HŘEBENY NAD FALZARECO GRAN LAGAZUOI 128

A tak zatímco madarčky si po okolních svazích hledali místo k noclehu (bez nás) - my testujeme další láhev Bourbonu - cokedyby v noci byla zima. Zima nebyla - ale začalo pršet - a tak Pepa s Martinem museli u tenci spát do auta.

8. Ráno nás srtí slunce a vyrážíme lanovkou vzhůru do výšky m.n.m. Odsud vyrážíme travarsou pod ná-
stup najednou znejistějších Via Ferrat v Dolomitech
Stoupám nejistě zmaha libora, který obě sebou svůj
bršim "batoli". Doražíme pod nástup na "Ferratu" a mladí
sobavami kleou na skupinu Italu, kteří se trápí na
první kolenním úseku. Pepa je utklidňuje iže je to tak trojka.
Tak ale do sedla dordžil libor a odmítá jít "do akce"
Pepa vyráží vzhůru se slovy "Libore ty to dokážeš" mezi mad
prvními celovými milany vyzraženými stěpni
libor kouká vzhůru i
a stále váhá. Tak ale
pod stěnu přichází
dědek s babkou, mají-
cí přes "šedesát" a
chystají se vrhnout na
ferratu. Právě babka
nebude lepší než libor
a libor vyráží vzhůru.
Lehce překonává první
úsek - ale pak břícho
dáva o sobě zndt - a chybn
decku. Postupujeme po-
malu a čekáme vřdy na
Libora. Pepa se uždám
nejistí a bere trojkou vý-
stup jako třemink. Zato
martin pod každým
úsekem volá "To je

nejméně pětka - touž nevyleze.
A vyměkne. Třikrát se zajišťí - a pak sice pomalu a vše
lehce vyleze. Na vrcholce stháme urazit i poletku než
podáme rukou liborovi. Počasi nám přeje a výhledy do okolí
jsou nádherné. Stháme po celových laních na druhé straně
vrcholce a scházíme opět do sedla Falzarego.
Poalme vsedo auta a míříme dále směr Cortina. Zastavujeme
v městě vyměnit křivky a zavolat Brunovi. Naš další plán jsou
Alpy - Monte Camn. Jenže to jsme ještě nevěděli co se tam
děje. Doradíme se, že několikadenní deště, bouře, kroupy
sde zlikvidovaly všechny naše libory a počasi se nelepší
špatně zprávy. Na noc zastavujeme nad Cortinou u
horské říčky. I když je v ní ledová voda - v sích do
ní ulháme smyt třidemí špinu. Libor neuzijmá vaření
a mladí nahdnějí byky pracují se na proti. Ještě
štěstí, že jsou za elektrickým ohradníkem - jinak by
převalcovali mladé i náš tábor.

NA JEDNÉ Z NEJTEŽŠÍCH "FERAT" - VIA CESCO TOMASELLI
NA CIMA PUNTE DI FANIS

20.8 Ráno opět prší. Vypadá to špatně sdalsi "feratou" Balíme zmotlé věci a vyrazíme směr sedlo "Tre Cime". Počasí nám nepřeje. Mraky, mlha. Přesto vyrazíme na další feratu. Nejdříve všichni. Nežale dorazíme do sedla "pod feratu" padá mlha i mraky - ale i Libor. Přesto zkoušíme štěstí a říkáme si ižsnad nakřebenu se dostaneme nad mraky. Po prvním úseku "feraty" dostává Libor rozum - apravi že se vraei - varit česnekáčku. My jedeme dál a vyše - stále zavětší mlhy ideště. Dosahujeme vrcholu - ale ne vidíme. Obracíme se na cestu zpět. Lije a my jsme mokří i nakřiži. Pohodl novým bahu jsme u auta - a Libor na's vito' horkou česnekáčku. Bomba. Na další výstupy to v Dolomitech nevypadá. Lidk na's provází až do Udine. Na's plán v Alpách na Monte Canine musíme změnit. Nevadí i Kras na Terstem stojí za to. Na večer jsme v Terstu a míříme do brunova obchodu. Něco nakupujeme a jedeme se ubytovat na keubornu. Je pátek a to tady má' klub San Giusto schůzi. Aťak potkáváme staré přátele - a samozřejmě se vše nemůžeme obejt bez patričné oslavy.

21.8 Dnes je volnější den. Dopoludne procházíme Terstem a odpoledne se připravujeme na oslavu brunových narozenin. Michal s Martinem ještě stihají skočit si do moře a večer míříme do "brunova bunkru". Oslava je velká, v bunkru setisim' skoro 30 lidí a jídla a piti je končičně i podle martinových představ. Unaveni odcházíme o půl třetí ráno.

22.8 Vstávám' nem' jednoduché. Dnes máme v plánu jestyri Grotta Gigante a údolí Val de Rosandra. Do Grotty Gigante vede více jak 500 schodů a to je narozeničku vle než dost. Tajně, maskovaní Brunem, fotíme i točíme a výstupu na povrch na's Bruno zva na pivo. Všem sedlo. Pak míříme skrz terstský kras do údolí Val de Rosandra. Procházka v horkou unari i vola - a na's žej.

FERATA OD
TRE CINE A PSI
POČASÍ

... NAŠE VEČERNÍ
STOLOVÁNÍ...

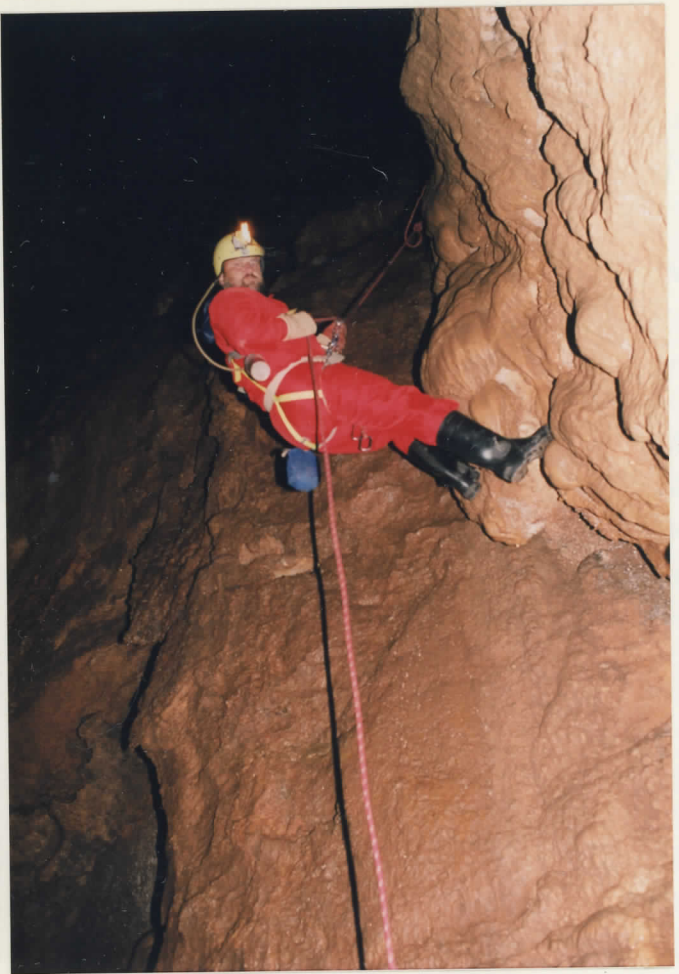

... KDYŽ MÁ BRUNO
NA ROZENINY.

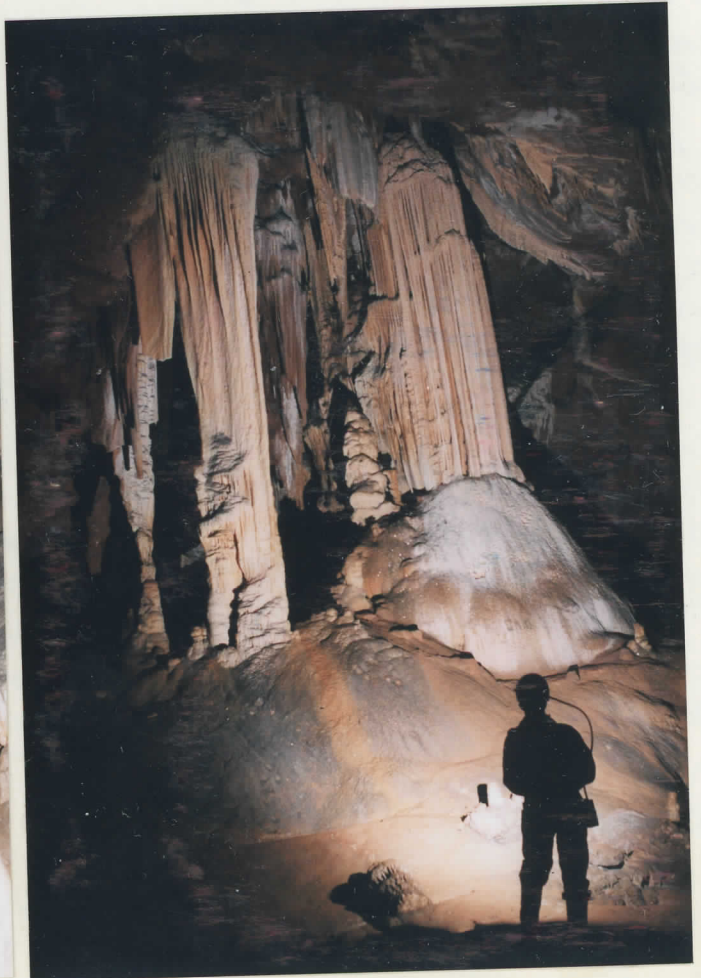
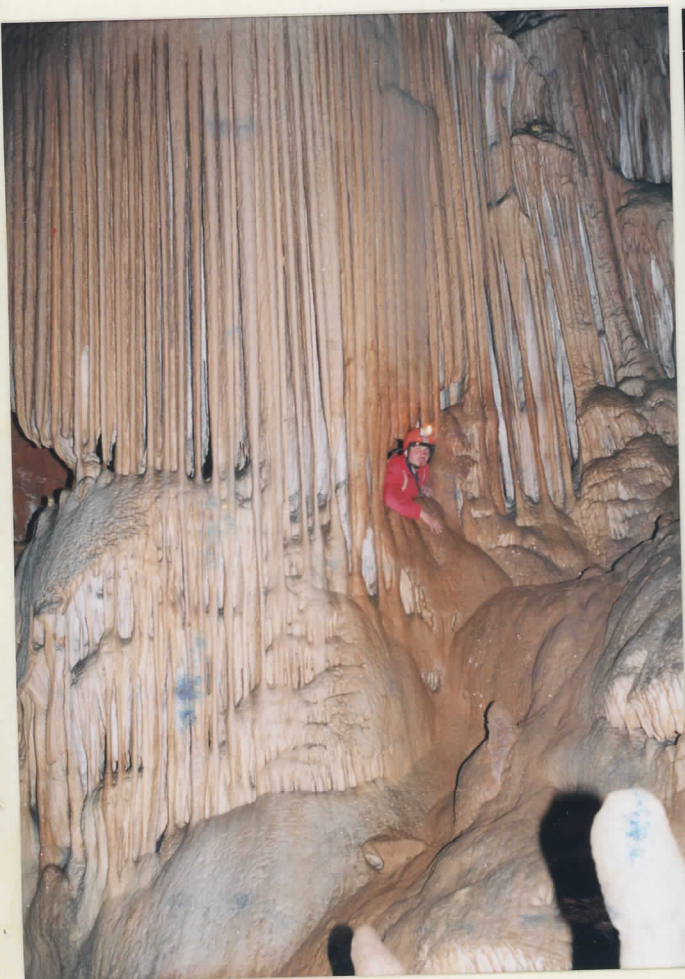

23.8 Jedeme do jeskyní nad Terstem. První propastivita' hluboká asi 60 metrů - jinak křest pro Martina. Akci vede Michal - sledovaný Brunem i Depou. Libor obléhá fungce nový ovaral a už setesí na přepínky. A Martin zase na to, co dik kra'pmitu' nasbírat. Propast není těžká - a tak zachní jsme dole. Výzdoba je mohutná a pětná a tak je co fotit. Yediny m problém při focem' je martin - který epe svoji hlavu do každého sběru, myslíesí, že je top modelekou. Ani výstupna porrch nebye problémem a tak za chvíli jsme vanku. Jestě máme čas a tak jdeme navšhvit další' jeskyr'. Je horizontální a taká s pět nou výzobou. Po akci samozřejmě ečetná pivo nejvíce - a tak s povděkem přijímáme pozvání Brana na jedno točeno! Večer se loučáme s Brunem i Terstem (Libor, Martin a Michal opět koupeli v moři). A další' den - to je už předndma opět cesta domů.

V JESKYNI

TRAVERS Z NAD BOHUMÍNEM

19-9.

Abychom připravili také něco pro bohumínáky a „zviditelni“ se v městě připravili jsme skow na panelákové - a k němu jsme přizvali i hasiče se speciálních oddílů Kárnice a Havířova. Staňová m' svěřáku (po hlavě ukázali jen naši Michala "Ostik"), Záchrana z balkonů v 9 patře (ukázal opět Michal) a pak travers mezi paneláky. Nejhorší bylo nastřecháček ukotvit lana - pokud možno bez napětově. To se zase zapotil na obou paneláček Pepa. Žádný „příser“ jsme si nemohli dovolit! Ale vše probíhalo hladce. Hasiči i naši přeto- na'vali travers upeně bezpečně!

Opravili mříže pro netopýry

ČELADNÁ (eš). Netopýři se zanedlouho vrátí do svých temných zimovišť. Se svařovací soupravou se v sobotu vydali ke Kněhyňské jeskyni v Čeladné ochránce přírody z Valašského Meziříčí a speleologové z Bohumína. „Opravili jsme poničené mříže bránící v přístupu do jeskyně,“ vysvětlil ekolog Milan Orálek. Obě skupiny instalují mříže ke stolám v Čermné u Vítkova, v bývalém břidlicovém dole Boňkov u Hranic a v Čertově díře poblíž Lidečka. Práci chtějí provést do konce října, kdy se do jeskyní vrátí netopýři k přezimování. „Ochrana jejich klidu je nutná. Podzemní prostory se stávají cílem dobrodruhů a pseudobadatelů, kteří netopýry ruší ze zimního spánku. Probuzená zvířata mohou utrpět šok a uhynout,“ upozornil Orálek a dodal, že okřídlení savci patří mezi kriticky ohrožené živočichy. Z osmnácti druhů známých v ČR se jich v Beskydech vyskytuje třetina. Zdraví a život riskují také lidé, kteří do podzemí vstupují. „Před rokem se do Ondrášových děr pod Lysou horou spustil muž, který při cestě zpět zabloudil. Zachránili ho po dvou dnech. Z následků se léčí dodnes,“ řekl Orálek.

JAK TO
VIDĚLI
SOUSEDI...

Lidé nad čtyřicetimetrou hlubinou

O tom, že členové Základní organizace České speleologické společnosti ORCUS Bohumín jsou prospěšní nejen při ochraně a výzkumu naší přírody, ale mohou být velkým přínosem pro naše město, se měli možnost přesvědčit v neděli 19. září obyvatelé sídliště na Nerudově ulici.

Cílem cvičení, ke kterému byli přizváni i hasiči - specialisté z celého okresu, byl nácvik záchranu osob pomocí lanové techniky z téměř 40 m vysokých budov, zdokonalení sestupových metod - slaňování, které jsou nejčastěji využívány při otevírání bytů, v nichž si majitelé zabouchli klíče a podobně. Speleologové tak mohou během několika minut a bez jakýchkoliv škod otevřít nešťastnému majiteli jeho byt, aniž by museli ničit vstupní dveře.

Při cvičení si bohumínští speleologové a hasiči vyměnili nejen zkušenosti z prací při záchraně ve výškách, ale vyzkoušeli i speciální techniku pro zdolávání hloubek a záchranu osob. Vyvrcholením cvičení bylo vybudování lanového traversu mezi

dvěma „věžák“, po němž se 40 m nad zemí, pomocí speleologické techniky, mohli přepravovat záchranáři i zachraňované osoby „z ohroženého objektu“ na vedlejší budovu.

S výsledky akce, která prokázala dobrou připravenost a vysokou odbornost členů ORCUSu byl spokojen i jeho předseda a vedoucí celé akce Josef Wagner. Zvláště ocenil odvahu nejmladšího jeskyňáře, který zdolal čtyřicetimetrou hlubinu, teprve třináctiletého Zdeňka Jaroně. Také velitel hasičů Pavel Budina potvrdil, že akce byla velikou zkušeností, a že speleologická technika je pro akce hasičů - výškových specialistů, nezbytná.

A co připraví pro veřejnost členové ORCUSu v nejbližší době? Ještě v tomto roce by chtěli přichystat další ukázkou technik zdolávání hloubek, ale hlavně vybudovat vzdušný travers mezi dvěma panelovými domy, vzdálenými od sebe téměř 150 m. I na tuto akci chtějí přizvat hasiče.

Josef Wagner,
ORCUS Bohumín

Expedice do hlubin

Členové Základní organizace České speleologické společnosti ORCUS Bohumín již téměř 30 let připravují každé léto výzkumné expedice do různých částí světa s cílem objevování a dokumentace nových jeskyní a propastí.

Původním cílem výpravy byl hřeben na Krymském poloostrově. Pro tuto finančně náročnou akci se však nepodařilo získat dostatek sponzorů, a proto se menší speleologové vydali druhou část plánu - do oblasti Mont Musini v minulých letech již navštívili a zdokumentovali jeskyní a propastí. Jedinou výpravou v této části Julských Alp ocenil i italský tisk.

Na Monte Musini nepřálo výpravám s nepříznivým počasím. Vichřice zcela zlikvidovaly náš tábor, a tak členové ORCUSu, s italskými kolegy se vydali do oblastí jeskyní s krásou. I přes velmi nepříznivé počasí se výprava podařila také několik výprav na vrcholy v Dolomitech, a to i jeden z nejvyšších - na vrchol La

Na tom, že celá výprava byla úspěšná, má podíl i zastupitelstvo města Bohumín, firmy motel Max, foto J. Wagnerová, potravinářské Trio, kteří expedici finančně podpořili, a kterým patří poděkování bohumínských speleologů. Josef Wagner

Ochránce přírody Tomáš Doseděl podává svářeči Liboru Maňákovi hadice k autogenu, aby mohl vařit mříž nad Kněhyňskou propastí

FOTO: MAFA - JAROSLAV OŽA

Ochranáři uzamkli Kněhyňskou propast

Kněhyň (les) - Speleologové společně s ochránci přírody v sobotu opravili mříž zabraňující vstupu do Kněhyňské propasti. Nejhlubší propast v Beskydech, jejíž chodby sahají téměř šedesát metrů pod zem, zabezpečili zámkem, aby zajistili nerušený zimní spánek kolonii netopýrů.

"V létě poškodili mříž turisté. Aby se dal vstup uzamknout, bylo nutné přivařit k mříži nové panely," řekl jednatel severomoravské organizace České ochránců přírody Milan Orálek.

"Dřív zimovaly v Kněhyňské propasti sotva tři desítky netopýrů. V poslední době, když je propast zamčená, jsme jich však napočítali už přes stovku," líčí speleolog Josef Wagner z bohumínské organizace Orcus.

Přestože ochránce přírody obvykle víc zajímá povrch, kdežto speleologové zkoumají podzemí, vstup do propasti zabezpečili společně. "Před začátkem zimy zkontrolujeme a zamkneme je další tři jeskyně," dodal Wagner.

Připomněl, že mříž má chránit nejen netopýry, ale také zvědavce, kteří mohou v jeskyni snadno přijít k úrazu. "Vloni si chtěli dva mladí muži bez potřebného vybavení a zkušeností prohlédnout ústí dráhy jeskyně pod Lysou Horou. Jeden z nich se a odjel domů, druhý ale vlezl do jeskyně, po čemž mu došlo světlo a on zabloudil." Pátrání se rozšířilo teprve v pondělí po víkendu, když muže našli sháněli kolegové v práci i rodiče. "Záchranáři našli vyčerpaného a podchlazeného, ale živého."

NA KNĚHYNI SPOLU S ČSOP

9.10

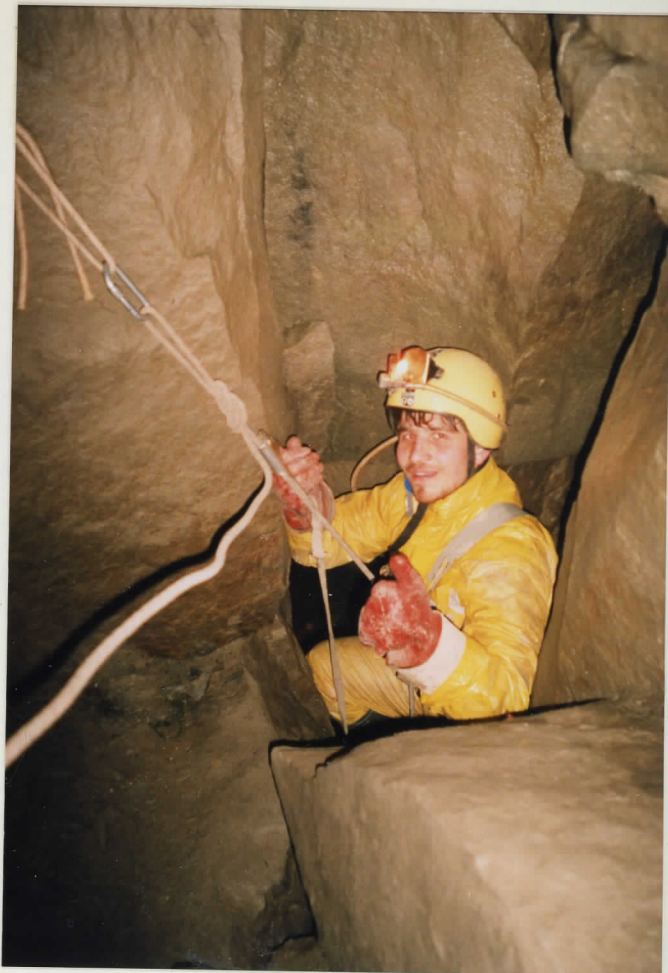
To Orálek - Cody dostal z ministerstva nějaký peníz na opravu mířít do Kněhyně a tak jsme nato vyrazili. Pepa, Michael a Arnošt. A samozřejmě Orálek zbarteroval knedl televizi i noviny.

Pozasi bylo krásné. Děst - meka a zima. Ale ka kněhyni se opravdu dostáváme všichni. Orálkova parta i s autogenem, televize skamerou a my taky skamerou.

Zatímco Codyho team opravuje party namřích my jdeme dolů na první kontrolu netopyřů i natočit nějaké záběry na S-VHS. Netopyři tu ještě nejsou a tak dnes v podzemí jenom točme - Michael kmitá v propasti a dělá manekyna. Co z toho bude - uvidíme.

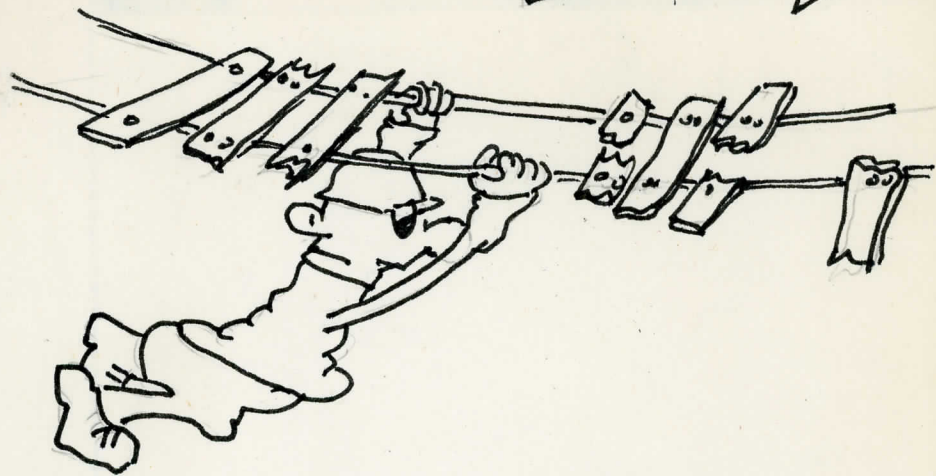
SVARĚCÍ APARATURA
V KNĚHYNI

MICHAL NAD VELKOU PROPASTÍ

ZASE NA PODYJI

22.-24.10

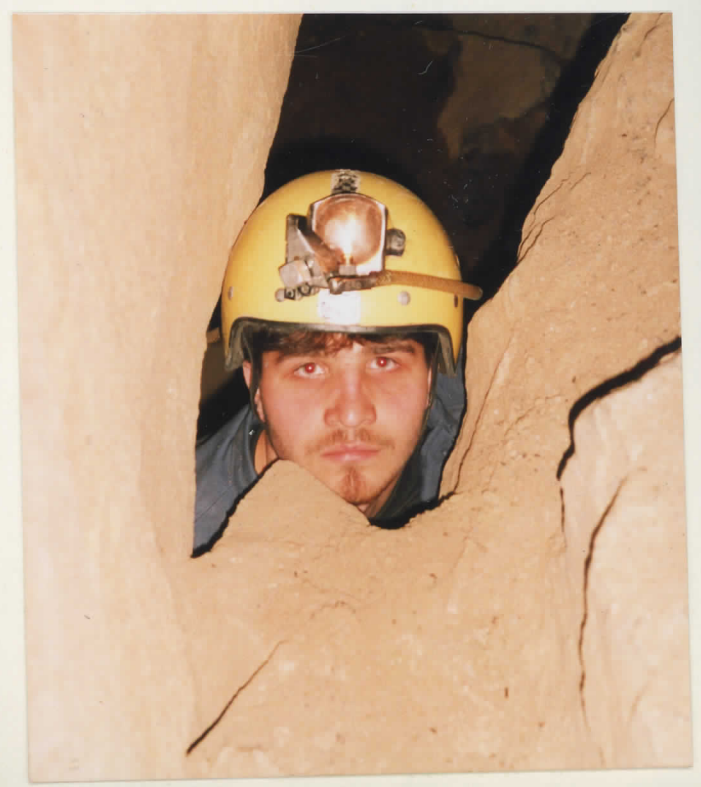
ledová sluje na Podýjí - to je naše tradiční
pracoviště a tak Pepa, Arnošt, Jana a Mi-
chal tam v pátek přijíždějí.

A hned v pátek vyrazíme do terénu. Dnes nemapu-
jeme ale natačíme. Jako v Hollywoodu. Každá
scéna alespoň 3 krát. V jeskyních i venku. Samozřejmě
i něco z přírody. Nemůžeme opominout i visuté mosty
Michal najedno z nich, který už má jen několik
spruští a to ještě z trouchnivělých kůrů fluje pad
a malém skončil v Dyji doopravdy. Jestě že jej "za-
chránila" Jana. Večer - když je nádherně chladno
jídame napivo pod širák - a vůbec se nesplnila
Pepova teorie že dva krát minus dva plus. Stude-
né pivo a zima venku = zima i nadm.

V sobotu přijedí i vsetínští - Pavla Kotrlar. Eto sesyými
polovičkami. Mapováním jsme nezajímalo a tak
alespoň prolézají jeskyně. My mapujeme dosud
nedokumentovanou jeskyni vadle Brněnské, která
je poměrně malá. Ale včetně řezů nám to zabírá
celý den. A tak se všema se potkáváme až večer
v hospodě - tentokrát ale uvnitř. A hned jenam
teplěji. Teplotu udržujeme i v noci vnaší
ubytovně při slivovici.

Arnošt jde Pepa s Michalem do mapovat
jeskyni a můžeme balit a jet opět domů

SVAH - VE KTERÉM
LEŽÍ VŠECHNY JESKYNE

ZALUŽNÁ MÁ NOVÉ ČÁSTI

7. 11

A to díky Rousům a nové skupině "HAJEMAN"
Do dolu Zaluzná známe tři vstupy. Dvě kolmé
šachty a jeden přes "smeták". Všechny vedou do
našim známých prostor.

Ten jsme ale tušili že velké prostory musí být pod
další šachtou u chatovistě, kde jsme kdysi hoare
dávno spustili "Königa" aktery' nenášel pokračování
Zato Rousia Hajeman je našli. Těžce průlezně ak
mašli. A tak se jali kopat a dřevit a průlez zvětšili
a trochu vy dřevili. A hned nato sejim podařilo, pro-
kopat se spodem van do údolí, těsně nad řeku
přimo mezi chatami.

A tak jsme sam vyrazili. Pepa, Jana, Arnošt, Michal
a Badys. "Hajeman" a parta Rousů právě vstávali.

A tak jsme se převlékli i my a hned do podzemí.
Vstup, nově otevřený v bridlicové kaldě sice prošel
zříčením - ale náš průnik vydržel.

Nejdříve se seznámujeme z celým dolem. Je poměr-
ně rozsáhlý a v ehadbách většinou vytrošený dle
v základce jsou na mnoha místech spousta

krytalů sdobroce i bílých matků, čerwe vzmikajl-
cích "krápníků" i černých povlaků.

I když je ještě brzo - v dole nachazíme více jak
20 kusů natopýřů.

Ale my se chytáme mapovám'. Sice jen orientační
mapa - ale práce jedost. V sích mi kmitajl
s pásmem a kompasem.

Vylazíme van - a příd. Proto jak jinak - mířime do
restaurace Bild Kolubice. Oběd a pak do Bchumina.

TERÉNNÍ ŠATNA...

NOVÝ VSTUP DO ZA'LUŽNĚ

PŘÍSTUPOVÁ CHODBA OD ŠACHTY
- 40 m.

BÍLÉ MÁTEKY SA'DROVCE V CHODBÁCH

HNIŽDA - ASI VÝRA - V JEDNEJ Z CHODIEK
ZALUŽŇA II.

KRÍŠOVATKA V ZÁKLADCE DOLU

VÝRON „NICKAMINKU“

DETAIL KRYSTALŮ SA DŘOVICE V JOLE ZA KLIZNA II.

10.11.1999

Podzimní lezení Kružberk

Ve středu vyrazil Michal s děčkama z kroužku na skály. Původně mělo jet všech sedm, ale na nádraží dorazili jenom Kuba, Ondřej a Adam. Po konfliktu s pokladní jsme stihli vlak jen taktak, a u studénky volal Zdeněk, že zapomněl ráno vstát. I když bylo deštivo, Michal vystrojil na Kružberku dvě trojky a mohlo se lézt. Pro Adama to byl i přesto, že mu mrzly prsty životní výkon. Když šel kolem náhodou nějaký domorodec, díval se na nás jako na blázny. Řekli jsme mu, že trénujeme na horolezeckou expedici, která jako první zdolá Zábłatský kopec za použití kyslíkových přístrojů. V nepřestávajícím drobném mrhnutí jsme i slaňovali. Adam a Jakub klasickým způsobem a Ondra se pokoušel o slaňování hlavou dolů. Nějak mu to ale nešlo tak to svedl na počasí. Ale už to všem stačilo, tak jsme se šli zahrát do hospody. Čaj, zelňačka a klobása zahnali chlad i hlad a tak jsme si zahráli i šipky. Cestou na nádraží jsme chtěli zjistit, která z cest je kratší. Michal s Adamem vyrazili přes les a Kuba s Ondrou po silnici. Jediný rozdíl byl ten, že Adam s Michalem byli od kolen dolů mokří. Cesta zpět probíhala klidně, i když měl vlak se Suchdola zpoždění a osobák jel rychleji než rychlík.

zapsal Michal

ČERNÝ DŮL A JEHO OCHRANA

Libor a Michal a několik členů
kroužku vyrazili k Černému dolu
nainstalovat nové tabule označující
Přírodní památku Černý důl.
Michal sesпустиł na stěnu nad vstupem
do dolu aby i tu nainstaloval tabuli.
Zatím Libor a ostatní ustanili další
dvě tabule - nad důl je označen,
ale jestli to pomůže jeho ochraně
- to uvidíme.

↓ JEDNA Z TABULÍ VE STĚNĚ NAD VSTUPEM.

JAK DLOUHO TY NOVÉ TĚBULE VYDRŽÍ? Z

ČESON ČESKÝ SVAZ OCHRANČŮ NETOPÝRŮ A JEHO AKCE V ODRÁČH

10-12.72

Když jsme se dozvěděli, že Česon svolal do Odarských vrchů akci "na netopyry" vůbec jsme z toho nebyli nadšeni.

Představa, že desítky "ochranářů" budou šmejdit už počátkem sezony po zimovištích - nebyla příjemná.

A tak jsme raději na tento sraz vyrazili i my. Pepa, Michal, Kolouch - pozdravil i Ivoša Španěl.

Vše začalo v hospodě na Ružku v Klotocínku. V pátek večer se tady všichni sešli. Z celé republiky - ochranáři i netopyřáři čtyřicet osob. Mezi nimi i Olasín. Večer samozřejmě probíhal u diapozitivů a piva.

Na sobotu ráno a my se budeme na zemi hospodského sálu. Držázdě i kody a jeho smečka novinařů. Vše děláme na dvořské úrovni. Pro mluvená Michalem mluví nadíl St. Těchanovice - a Pepova skupina na St. Oldřůvku. Problém je ale v tom, že tam mluví i smečka novinařů. A ti se motají všude a bohužel jen vše komplikují. A samozřejmě nemají ani světla ani gumalky. Stejně jako kody, který nám tu dělá více škody jako užitek.

Kontrola ve St. Oldřůvkách končí a máme dost času a tak mluvíme do Černé na Potlačkovy důl. Jště před pár lety tu zimovalo pár kusů - adnes - skoro stovka. Trampů tu již potlačky nedělají a je to poznat.

A jedeme dále - směr kružbark. I tu kontrolu zvládneme rychle a proto mluvíme do Zálužné - do nového dolu který vykopali naši kolegové. Jenže... Dstoup se sesypal. A tak zklamání mluvíme jště alespoň na 1. patro do Černého dolu a pak opět do hospody Na ržtce. Večer představujeme naše diapozitivы a diskuse se vedou až do půlnoci.

Neděle - venku prší, ale Pepa s Michalem mluví do Jakartovic na kontrolu. Z krůzce zjistíme, že v dole Jakartovic, kde vloni bylo více jak 120 netopyřů - jejich pouze 50 a z toho třicet jejich peave mrtvých ve vodě.

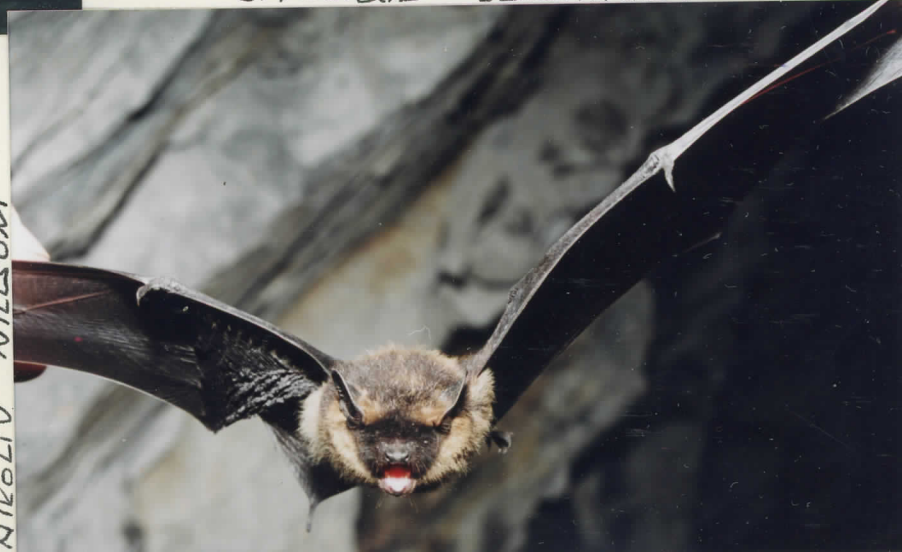
SČITACÍ TÝM VEDENÝ MICHÁLEM
U DOLU NOVĚ TĚCHANOVICE

V DOLE
JAKARTOVICĚ I.

EPTESICUS SEROTINCIS².

NIKOLIV NILSONI

NOVÉ DOLY NAD ODROU

27.12

Je po Janocích a my míříme do Oderských vrchů. Pepa, Arnošt, Michal a Badyš - to je výzkumný team. Zastavíme ve starých Oldřívkách a vavřinci míříme k řece Odře. Tam z nás dva doly - ale prý tam je ještě jeden - největší. A tak tam míříme. Sesněhem a vavřinci je nejspokojenější pouze Badyš.

Podle popisu místních znalců vstup nacházíme celkem lehce z historických pramenů víme že se tyto doly jmenují Wilibald. Atak je vstupujeme 1-2-3. Vstup leží pářmetri nad břehem Odry a vada do více jak 100 metrů chodab, které jsou z velké části do výše 50cm zaplavenu vodou. Gumáky misty nestačí. Na tak velké prostory je zde netopyři málo - 10 ks.

Ve druhé m zdolů jejich ještě méně. Pouze dva. Nad Haldou je největší z dolů se vstupm m portálem vysokým více jak 10metri. Tady ale netopyři rezimují vůbec.

Končíme kontroly a v snehu míříme zpět kauku. Necháme proběhnout Badyše - ale ten okamžitě ulapil nějakou stopu a zmizel v lese. Marně naše volání! Vrátil se zničený po půl hodině. A tak my musíme konečně do Myslivny.

ŘEKA ODRA
POD HALDOU

VÁNICE DO
VOJENSKÉHO
PÁSMU

VSTUP DO
WILIBALDU I

SPOLEČNĚ NA SILVESTRA DO ROKU 2000

29.12 - 2.1

Když v jeskyních spolu-tak na Silvestra. A proto se rozhodujeme vše zorganizovat u Mildy v jeho léčebně v Javoříčském kraji. A dále jsme dohromady více jak 40 lidí. Předvoj 29.12 tvorili Pepa a jeho rodina, Libor a jeho rodina, Michal bez rodiny, exoten transrodinou a další naši příznivci.

A hned od prvního dne ničeme svátěla sportem a alkoholem.

V tělocvičně nejednáme do címovu běhamu za balonem i proti ženským - zkoušíme napodobit fotbal a pak i hokej. A večer Pepa rozpoutává diskotéku a Libor začíná třílitrového Jimma Beama. Samozřejmě dorůna.

Je 30.12 - Pepa vyrazí na běžeckých k jeskynářům z Javoříčka na jejich základnu do Březiny. Tentam dosednul - už to začalo - pivo-rum-rum-pivo... A hned jsme měli na odpoledne soupeře na fotbal. Při nás roznebou, dědky.

A odpoledne také přišli k Mildovi v plné síle. My jsme sice už měli v nohách několik zápasů - ale i tak na nás dědky nestačili. Dostali nafrak v prvními druhém zápase - a pak se vše zapilo v baru. A generálka na silvestra měla začít. V malém baru u krbu byla klava a klavě a diskotéka bu-olila všchnu zvěř v okolí.

Silvestr - ten pro nás začal už ráno. První cesta vauila ráno k prostějovákům na spravení chuti. Zatímco baby sportují s dětma na svaku my ladíme formu v baru. A Silvestr musí začít. Na hoře v saile je snad stovka lidí - to když Milda všechny navnadil že na silvestra přijede sem nějaká seznamka - při super baby. Přijely ale nejmladší z nich bylo 50 let. Ale i tak se jich ujal Olis - a zachvilí byl jejich. Na saile jsme to hned roztočili a vrcholem byl striptiz Liborův - když točil ze šidle a otolně dav mu stáhnul gaty - ještě že mu dobře držely slipy. Hned měly baby se seznamky co fotit. A když před půlnocí vstáhnul Pepa - jako vodník s přílbou - největší radost měly děti. A pak to je to až dorůna.

Novýrok - začínáme o pět u prostějováků kombinací pivo - fernet - a odpoledne odvetou v kopane. A zase vyhráváme a společně s prostějováky jucháme do ráno. No to byl napot na játra!

